

Transparència

Sense transparència no hi pot haver confiança, i sense confiança no podrem superar els reptes que tenim com a país, començant pel repte de BPA

JOAN-MARC MIRALLES | ACTUALITZADA EL 14/10/2015 23:30

Vivim en la societat de la informació, una societat que demana cada cop més saber el què, el com i el perquè de les coses. Fa anys que hem anat reclamant més informació sobre el que mengem, saber què respirem, estar al corrent del que bevem, entre moltes altres coses. És normal, doncs, que també fa anys que s'ha començat a demanar de les administracions, dels governs, dels representants del poble, més transparència en les seves actuacions. És una tendència imparable, irreversible, i que afavoreix les pràctiques de bona governança, disminuint les decisions subjectives i els riscos de corrupció o prevaricació.

Fa uns mesos, durant la campanya electoral de les generals, la transparència va ser un dels temes estrella. Per a SDP era tan important que el vam posar com el primer punt del nostre programa. Semblava aleshores que no érem els únics i encara recordo les paraules del cap de Govern durant el debat final de candidats en les quals es comprometia fermament a impulsar una llei de transparència i bon govern, per demostrar el seu compromís. Vist amb la perspectiva del temps i amb l'evidència dels fets que han ocorregut arran de la crisi de BPA, he de constatar que aquella transparència amb què DA s'emplenava la boca ha quedat en paper mullat.

Les actuacions de l'inici de la segona legislatura d'Antoni Martí estan marcades per l'opacitat, opacitat en el fets i opacitat en les paraules. Una opacitat que ha fet taca d'oli cap a d'altres institucions, com la UIFAND i el seu director que nega informació als consellers generals al·legant una mal entesa confidencialitat. Entre aquestes demandes denegades hi ha la de les comunicacions entre el Govern i la UIFAND relacionades amb BPA des del 2010. És incomprendible que davant aquesta negativa de permetre als representants elegits pel poble d'accedir a tota la informació, el síndic no hagi intervingut per defensar els drets i atribucions del Consell General contemplades en la nostra Constitució. O potser és que el síndic ja no exerceix el seu rol tradicional d'arbitratge, per sobre els interessos partidistes, i només defensa el que interessa a DA?

Amb la falta de transparència s'obre la porta a totes les confabulacions i a tots els rumors. Si tot s'ha fet com s'havia de fer, no hi ha d'haver res a amagar, i menys als consellers generals. Sense transparència no hi pot haver confiança, i sense confiança no podem superar els reptes que tenim com a país, començant pel repte de BPA. Si el govern de DA s'entesta a voler portar tot aquest afer, i molts d'altres afers de l'Estat pel camí de l'opacitat, estarà fent un flac favor al país que ens abocarà tard o d'hora a un carreró sense sortida. Necessitem tornar cap a la ruta de transparència que se segueix a la resta de democràcies modernes, i si no canvien les coses, sembla que per aconseguir-ho serà necessari un canvi total en l'equip que pilota l'Estat.